

[Arbejds- og boligministeren.]

nås ved et fortsat frivilligt samarbejde mellem skolerne og erhvervsvejlederne ved de offentlige arbejdsanvisningskontorer.

En videreførelse og intensivering af udviklingen på et for de store årgange så vigtigt område, som erhvervsvejledningen vil blive, kræver en øget indsats såvel af skolerne som af de offentlige arbejdsanvisningskontorer, og jeg kan oplyse, at undervisningsministeriet er enig i de foran anlagte synspunkter og har givet tilsagn om at ville medvirke ved en intensivering af erhvervsvejledningen i skolerne på forskellig måde.

Arbejdsministeriet regner med, at den nødvendige udbygning af de offentlige arbejdsanvisningskontorers og arbejdsdirektoratets afdelinger for erhvervsvejledning samt af de psykotekniske prøver vil medføre en udgiftsforøgelse for staten på omkring 300 000 kr. for hvert af finansårene 1958-59 og 1959-60.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om udskydelse af revisionen af lov om folkebiblioteker*. I de 3 foregående folketingsår har forslag været forelagt det høje ting om udskydelse i et år af lovens revision. Forslagene refererede til bestemmelsen i bibliotekslovens § 5, stk. 2, hvorefter forslag til lov om revision af de i lovens § 5, stk. 1, omhandlede regler for beregningen af det årlige driftstilskud fra staten til de enkelte biblioteker skulle fremsættes i folketingsåret 1954-55. Lovforslagene blev vedtaget som henholdsvis lov nr. 38 af 2. marts 1955, lov nr. 51 af 16. marts 1956 og lov nr. 116 af 12. april 1957.

Medens udskydelsen i folketingsåret 1954-55 var bevirket af, at den fra biblioteksrådet modtagne indstilling i anledning af lovens forestående revision indeholdt forslag, der rakte ud over den oprindeligt tilsigtede ajourføring af tilskuddene under hensyn til prisniveauet, og som det ikke havde været muligt at færdigbehandle i dette folketingsår, forelå der i januar 1956 i undervisningsministeriet et fuldt udarbej-

det lovforslag til ændring af lov om folkebiblioteker.

Da forslaget imidlertid havde en ikke ubetydelig økonomisk rækkevidde — den årlige merudgift for staten ville andrage mellem 1½ og 2 mill. kr. — blev lovens revision under hensyn til den økonomiske situation udskudt i yderligere 1 år ved lov nr. 51 af 16. marts 1956. Af samme grund blev lovens revision ved lov nr. 116 af 12. april 1957 udskudt til indeværende folketingsamling.

Atter i år finder jeg det rigtigst at foreslå lovens revision udskudt i endnu et år til folketingsåret 1958-59. Når jeg gør det, er det i bevidstheden om, at folkebibliotekerne ved biblioteksloven af 1950 opnåede så store økonomiske fordele fra staten, at de, selv om statstilskuddenes værdi siden da er blevet noget forringet på grund af prisudviklingen, dog ikke vil komme i nogen nødsituation ved endnu en kortere tids udsættelse af den i loven foreskrevne revision.

Jeg anser det under disse omstændigheder for forsvarligt og bedst stemmende med folkebibliotekernes interesser, at revisionen udskydes til foretagelse i folketingsåret 1958-59, og jeg skal derfor anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg skal tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om udskydelse af revisionen af lov angående vitaminreklame*.

Lovens hovedformål er at forhindre en vildledende reklame over for forbrugerne med hensyn til varers indhold af vitaminer. Hovedreglen er den, at der ikke må reklameres for vitaminindhold i varer, præparater eller stoffer, medmindre arten af vitaminerne samtidig oplyses. Der er desuden hjemmel for ministeren til at bestemme, at mængden af vitaminerne skal oplyses. Vigtigere endnu er dog en anden bestemmelse i loven, som går ud på, at der ikke må reklameres med kunstig tilsætning af vitaminer til levnedsmidler, medmindre indenrigsministeriets samtykke foreligger. Denne sidste bestemmelse har i de sidste 10 år været administreret på den måde, at der kun gives tilladelse til at reklamere med vitaminindhold i levnedsmidler hidrørende fra kunstig vitamintilsætning i tilfælde, hvor der er